

blive Sergenter; i disse Underofficersskoler vil man da ogsaa kunne uddanne tjenestegjørende Korporaler, som tidligere kun have gennemgaaet Underkorporalskolerne, og de Korporaler, som ifølge § 54 umiddelbart ere udnævnte efter Rekrutskolens Afslutning. I Stedet for, at de udtagne Befalingsmandslever efter den nugældende Hærløvs strax efter den første Uddannelses Afslutning udnævnes til Underkorporaler, er der her foreslaaet først at lade denne Udnævnelse finde Sted, naar man har overbevist sig om, at de have været i Stand til at modtage den for Befalingsmænd nødvendige Uddannelse.

Antallet af de Menige, som blive til fortsat Tjeneste udover den første Uddannelsesetid, er i dette Forslag noget forskjelligt fra, hvad der er fastsat i den nugældende Hærløvs. Det er forøget ved Rytteriet af Hensyn til den vanskelige Uddannelse, der gjør det nødvendigt, at Alle saa en Uddannelse paa ialt 20 Maanedes. De Forandringer, der i Nutidens Krige, navnlig af Hensyn til Sikringstjenesten, stilles til den enkelte Rytter, ere saa store, at man ikke kan indskrænke sig til en kortere Uddannelsesetid.

Det er ligeledes forøget ved Feltartilleriet, Fæstningsartilleriet og Ingeniørregimentet af Hensyn til Underafdelingernes forøgede Antal. Ved Artilleriets tekniske Afdelinger er det indskrænket, og den derved mistede Arbeidskraft maa da erstattes paa anden Maade.

Ved Fodfolkets Brigader er Antallet ogsaa indskrænket, hvilket udelukkende er sket af økonomiske Hensyn; man er fra 1400 Menige gaaet ned til 1000 Menige; i de i de senere Aar fremkomne Forslag har Tallet været 1500. Det er selvfølgelig ikke uden Betænkelighed, at man har foretaget denne Indskrænkning; men man har troet, at det kunde forsvares at gaa saa langt ned, naar man stillede et større Antal Militærarbejdere til Afdelingernes Raadighed og mulig indskrænkede Bagtjenesten; denne Indskrænkning kunde ske dels derved, at militær Toldbodvagten affaffedes, og Bagtjenesten ved Kasererner ordnedes paa en anden Maade, end det nu er Tilfældet, og dels derved, at nogle Bagter, som nu besørges af Fodfolket, overdroges til Artilleriet, som paa Grund af Udvidelsen vil faa en betydelig større Vinterstyrke, end det nu har. Ved en saadan Indskrænkning af Bagtjenesten og Kasernearbejdet har man tænkt sig mulig at kunne opnaa, at der vandtes saa megen Tid til Dvælseser, at de Menige i det Væsentlige kunde have Dvælseser fælles med Befalingsmandsleverne, og at de virkelig kunde blive uddannede til Elite-soldater, hvad der nu næppe vil kunne siges at ske med de Menige, som ligge inde til Vintertjeneste, da den Tid, der bliver disponibel til egentlige Dvælseser, indskrænkes saa meget af Vagt- og anden Tjeneste.

I Modsatning til de i de senere Aar fremkomne Forslag har man bibeholdt den Bestem-

melse i Hærløven, at de Menige, der ikke skjønes at have faaet en tilstrækkelig Uddannelse, kunne forlovs udtages til fortsat Tjeneste. Skjøndt det maa antages, at det i Reglen ikke vil være i Hærens Interesse, at saadanne Individier faa en fortsat Uddannelse fremfor bedre Elementer, maa det dog anses for hensigtsmæssigt, at en sliq Bestemmelse eksisterer for at kunne anvendes som Straf for uvist Forsømmelighed og Mangel paa god Villie under den første Uddannelse.

Med Hensyn til Indfaldelserne til de fortsatte aarlige Dvælseser er der foreslaaet nogle Forandringer fra det nu Bestaaende, hvilke tildeels staa i Forbindelse med andre foreslaaede Forandringer. Varigheden af de samlede større Dvælseser er formindsket fra 45 Dage til 30 Dage, hvilket tildeels er sket af økonomiske Hensyn, men dog ogsaa fordi Erfaringen har vist, at Leirøvelserne, saaledes som de nu i en Arrække have været afholdte, paa Grund af deres Langvarighed ikke have kunnet undgaa at blive noget trættende og sløvende. Om det nu er rigtigst at gaa ned til 30 Dage eller blive staaende ved 35 Dage, hvilket har været Tilfældet i tidligere Revisionsforslag, berøver selvfølgelig nærmest paa et Skjøn; imidlertid skal det dog udtales, at der formentlig i de 30 Dage, naar ikke for mange Dage gaae tabte til Frem- og Tilbagemarscher, vil være tilstrækkelig Tid haabe til at sammenarbejde Afdelingerne og til et passende Antal større Dvælseser, beregnede paa Kommandopersonalets Uddannelse. Tiden for Indfaldelserne er sat til September, hvorved vindes, baade at Terrainet er mere tilgængeligt, da Høsten kan forudsættes omtrent afsluttet, saa at større Manøvrer og Kantonementsøvelser bedre eller ialfald med mindre Beføstning kunne afholdes, og at Rekrutterne, som til den Tid for Fodfolkets Vedkommende have faaet rigelig 4 Maanedes Uddannelse, kunne deltage i Dvælseserne med Udsigt til godt Udbytte af dem. De 2 Batailloner af de Regimenter, som skulle deltage i de større Dvælseser, ville da have de 3 første Aars Mandskab inde, hvilket vil give dem en Styrke af over 600 Underkorporaler og Menige pr. Bataillon; den 3die Bataillon, som har 2 Aars Mandskab inde, bliver paa over 700 Underkorporaler og Menige. Et Regiment kommer da til at rykke ud med omtr. 2000 Mand til de større Dvælseser, hvilket for 5 Regimenter giver omtr. 10,000 Mand. At det er en væsentlig Fordel ved denne Ordning fremfor ved tidligere foreslaaede, at Regimenterne rykke i Leir med deres 3 Batailloner samlede, turde være indlysende, ligesom der ogsaa er Grund til at antage, at de 3die Batailloner, som kun have ældre Mandskab, ville have langt større Gavn af deres Dvælseser, naar disse ske i Regimentsforbindelsen med Leilighed til at deltage i de samlede Dvælseser, end naar de ske isolerede, saaledes som det nu er Tilfældet. Det vilde selvfølgelig have frembudt væsentlige For-